

A csapatnak feltétlenül szüksége van *trénnerre*. Minden összejáték nélkül játszanak, a fegyelem hiánya is érezhető.

A mérkőzést *Puskás* (ESC), a szegedi csapat irányában sok jóakarattal vezette.

T. Gy.

A képviselőház ülése.

— Az utolsó, érdemleges ülés. —

(*Saját tudósítónktól.*) A nyári szünet előtt ma tartotta utolsó érdemleges ülését a képviselőház. Az ülés előtt ma is katonaság vette körül az országházát és az ellenzéki képviselők, *Justh* és *Apponyi* vezetésével ma is fölvonultak a katonai kordon elé, itt azonban ma már nagyon rövidesen végezték el tiltakozásukat.

Egy rendőrtisztviselő *Justh* elé állott és így szólt:

Kegyelmes uram, csak a ki nem zárt képviselők mehetnek be.

— Tiltakozom a törvénytelenység ellen — mondotta *Justh*.

— Mihelyt válogatják a képviselőket, hogy kik mehetnek be — mondotta *Apponyi* Albert gróf — a törvényhozás akadálytalanul nem működhetik. A kegyelemből nem kérünk, mi sem megyünk be.

Erre az ellenzéki képviselők elszéledtek. Más baj nem történt.

Tisza István gróf elnök féltizenegy órakor nyitotta meg az ülést. A karzaton kevesen vannak, de szemben az elnöki emelvényével ma is szokott helyén ül *Tisza* gróf felesége, hallgatja a tanácskozást, közben pedig leveleit olvassa.

Az elnök bejelenti, hogy a Kossuth-párt és a néppárt tagjai lemondottak bizottsági tagsági és jegyzői tisztükről. Javasolja, hogy a lemondást a Ház vegye tudomásul és a megüresedett helyek betöltéséről később határozani. (A Ház így határoz.)

Jelenti, hogy tizenkét képviselőnek 15 napra történt kizárása ma lejár. Ezek a képviselők holnaptól kezdve részt vehetnek a Ház ülésein. Az elnök bejelenti végül, hogy *Egry* Béla képviselő ellenjegyzésével két irat érkezett hozzá, melyek „állítólag” a pécsi és mohácsi népgyűlések határozatait tartalmazzák. Minthogy a népgyűlések határozatai mincseinek kérvény formájában szerkesztve, amint a házszabály előírja, nem áll módjában azokat alkotmányos tárgyalás céljából a Ház elé terjeszteni. Javasolja, hogy a Ház ezeket az irattárba helyezze. Így határoznak.

Beöthy László kereskedelmi miniszter a Hungáriával 1912 április 29-én kötött kereskedelmi és hajózási szerződés becikkelyezéséről szóló törvényjavaslatot terjesztette be ezután, majd áttértek a napirendre.

A Ház a szombaton elfogadott javaslatokat harmadszori olvasásban is *vita nélkül elfogadta*.

A harmadszori olvasás befejezése után *vita* nélkül elfogadták a vármegyék némely háztartási dolgaira vonatkozó törvényjavaslatot, melyet *Haydin* Imre ismertetett.

Solymosy Ödön báró előadó az 1912. évi ujoncjavaslatokat terjesztette be, melyek 57,997 ujoncot kívánnak az országtól. Egyhangú elfogadásra ajánlotta a javaslatot, amely a honvédelmi minisztert felhatalmazza, hogy a rendes időben elmaradt fősorozást a legálmasabb időre elrendelje.

Okolicsányi László szólalt fel a javaslatához. A véderőreform — ugymond — kielégíti a nemzet jogos kívánságait és ezért a létszámemelés miatt szemrehányást tenni nem lehet. A hadsereg fejlesztését az ország biztonsága is követeli.

Okolicsányi felszólalása után az ujoncjavaslatot a Ház részleteiben is *vita* nélkül elfogadta.

Ezután *Hegedüs* Loránt előadó ismertette az adóreformról szóló javaslatot.

A negyedik és kilencedik szakaszoknál *Hantos* Elemér ajánlott kisebb stílárius módosításokat. *Teleszky* János pénzügyminiszter hozzászólása után a Ház a módosításokat elfogadta.

A 9-ik szakaszánál *Hantos* Elemér ismét felszólalt a hitelszövetkezetek önállóságának védelmére.

Teleszky János pénzügyminiszter kijelenti, hogy a pénzügyi adminisztráció nem bírja ellenőrizni a szövetkezeteket, hogy van-e igénjük az adómentességre, vagy mincse; ennélfogva az adómentességet csak oly szövetkezetek kaphatják meg, amelyek valamely állami ellenőrzés alatt álló középpont kötelekébe tartoznak.

A 14. szakaszánál ifjabb *Erdély* Sándor a szakasz új szövegezését indítványozza.

Teleszky János pénzügyminiszter hozzászólása után a Ház a szakaszt *Erdély* Sándor szövegezése szerint fogadta el.

A 20-ik szakaszt *Hantos* Elemér és *Teleszky* János pénzügyminiszter felszólalása után az előadó módosításával fogadták el.

Ezzel a Ház a javaslatot részleteiben is megszavazta. A holnapi ülés napirendjének megállapítása után a zülés egy órakor véget ért.

Az aldunai hajókatasztrófa áldozatai.

— Két utas tűnt el. —

(*Saját tudósítónktól.*) Csak most derült ki igazi részleteiben, milyen méretű volt az a hajókatasztrófa, melynek az *Erzsébet királyné* nevű hajó és valószínűleg hét utas esett áldozatul. Az aldunai, eldugott részen történt a szomorú eset, úgy, hogy csak most érkeztek meg a hű, részletes jelentések. Szombaton befejezték a hivatalos vizsgálatot is. A vizsgálatot a román állami révkapitányság kiküldötte, a constanzai osztrák-magyar konzul és a Magyar Folyam- és Tengerhajózási részvénytársaság igazgatója, *Domony* Mór dr., aki a katasztrófa részleteiről és a megejtett vizsgálatról ezekben nyilatkozott:

— Csütörtökön hajnalban háromnegyedegy felé az *Erzsébet királyné* gőzösön Csernavodától 19 kilométernyire tűz keletkezett, melynek okát határozottan megállapítani nem lehet, azonban abból a körülményből, hogy a tűz rendkívül gyorsan terjedt, nagyon valószínűnek látszik, hogy valami gyúlékony anyag segítette elő. A kihallgatott tanúk mind nagyobb határozottsággal és bizonyossággal azt állítják, hogy a tűznek oka *gyújtogatás* volt.

— A hajó parancsnoka a tűz kitörésénél az utasok életbiztonságára szükséges intézkedéseket azonnal megtette, nevezetesen a hajót a legközelebb fekvő sziget felé irányította és a sziget partjától körülbelül 50 méternyire egy zátonyon meg is állította olyan módon, hogy a hajó egyik oldalán sekély, alig egy méternyi víz volt. Az utasok közül sokan akik a félelem következtében nem várták meg, míg a mentőcsónak felveszi őket, ezen az oldalon könnyen kijuthattak a szigetre.

— A hajó egyik mentőcsónakját a kapitány a kormányosokkal együtt azonnal vízrebocsátotta. A másik mentőcsónak azonban teljesen használhatatlan volt, mivel a hihetetlen gyorsaságban keletkezett tűzben szénné égett. Amíg a kapitány és a kormányosok a mentőcsónakokon igyekeztek az utasokat biztonságba helyezni, addig a hajó többi személyzete megkísérelte az oltást és egyúttal figyelmeztette az utasokat arra, hogy vagy várják be a mentőcsónakokat, vagy pedig a sekély vízbe ugorjanak bele. Nagy pánik keletkezett a zürzavarban, néhányan az energikus parancs dacára, a mély vízbe vetették magukat. Ezek közül néhányan a vízbe fulltak. Hivatalosan még ma sincs megállapítva ezeknek a

névsora. Megállapítást nyert az a tény, hogy 73 jegyet adtak ki a Csernavode felé utazók részére, továbbá az, hogy 70 utas megmenekült. Mivel azonban a megmenekültek között néhány gyermek is volt, akiknek hajójegyet nem adtak ki, lehetséges, hogy egy-két utassal több tűnt el. Az eltűnt utasok száma hét.

— A vizsgálatot a helyszínen két napon keresztül a romániai állami révkapitányság, a constanzai osztrák-magyar konzul és én végeztem. A vizsgálat tegnap befejeződött, a hajószemélyzetet kihallgatták s megállapították, hogy mulasztás nem történt. A vizsgálat mindezek dacára tovább folyik, mert több tanú azt állította, hogy *gyújtogatás* történt. Állítólag az az orosz tanuló idézte volna elő a tüzet, aki nővérével együtt a Dunába fullt.

A kár félmillió korona.

Szegedi diákok tanulmányutja.

— A kereskedelmi iskola növendékei Németországba utaznak. —

(*Saját tudósítónktól.*) Az utóbbi időben egyre gyakoribb lesz, hogy a tanév végével a diákok tanulmányutra mennek. Amíg azelőtt három-négy diák verődött össze és hagyományosan per *Peter apostolorum* jártak be az országot és tanítók, papok, meg földes urak kegyelméből kosztolták végig a vakációt, addig ma már tanárok vezetésével nagyobb csoportok mennek ki a külföldre, ahol szakszerű utbaigazítás és kalauzolás mellett azt nézik meg, amit látniuk kell. Vége van már annak a romantikus időnek, amikor batyuval a hátán, hosszú bottal a kezében, fölserelve egy csomó ajánló levéllel beállított a diák ehez vagy ahhoz a jobb módú emberhez és ha jóllakott, meg szerzett néhány koronát, tovább állott, hogy a pumpolást előlrol kezdje. Ma már a komoly tanulmányutak ideje következett el és Szegeden a kereskedelmi iskola igazgatósága az idén harminc diákot küld ki most a tanév végén a külföldre, hogy azok tanuljanak és lássanak.

A diákok *Albert* István, *Lakos* Soma és *Somogyi* István tanárok vezetésével szerdán reggel hat órakor indulnak el Szegedről. Tizenkét napig lesznek oda és ez idő alatt fölkeresik Németország legnagyobb kereskedelmi gócpontjait: Berlint, Hamburgot, Dresdent, ahol a világcégek hatalmas kereskedelmi és ipari vállalkozásait nézik meg alaposan. Ennek a kirándulásnak bizonyára nagy gyakorlati haszna is lesz. Azok a fiatal emberek, akik kereskedelmi pályára lépnek és akik közül bizonyára nem egy idővel szerepet is fog játszani valamelyik magyar város kereskedelmi életében, már most alkalmat talál arra, hogy lássa, milyen a világkereskedelem és ipar abban az országban, amelyből mi nagyon sokat tanulhatunk és amelytől nagyon sokat is kell tanulnunk ezen a téren.

A tanulmányut részletes programja a következő:

Június 26-án délután 9 órakor érkezés Szolnokra, bevonulás a városba kocsin, a városi ipartelepek, villanytelep, vízmű, jéggyár megtekintése; elutazás innen Hatvan, Ruttka, Oderbergen át és érkezés Berlinbe. *Június 27-én* délelőtt fél 10 órakor ltt a Reichsbank megtekintése, a Wertheim-nagyáruház, délután Siemens és Hiltke villanytelepe és gyára tanulmányozása. *Június 28.* A muzeumok, börze, Unter den Linden megtekintése; délután kirándulás Potsdamba. *Június 29-én* képtárak, gyárak megtekintése. Elutazás délután Hamburgba. *Jun. 30.* Kuxhafen, a hajók elindulásának tanulmányozása, a világító torony, a halcsarnok, a rakodás megtekintése. *Julius 1-én* a hamburgi kikötő megtekintése hajón, egy oceáni gőzös tanulmányozása, börze, Alster; az állatkert és a világhírű Hagenbeck-féle állatkereskedés, a vásárcsarnok megtekintése. *Julius 2-án* a muzeumok, élelmiszer raktárak (Herden és Voss) meg-